

[Hanne Reintoft.]

ren taler så tit om, at vi skal løfte vores svage stemme, og jeg skal gerne medgive ministeren, at de pip, der har lydt fra denne regering, har unægtelig været spæde og ængstelige; man skulle næsten tro, vi var blevet til det sogneråd, vi bliver, hvis vi kommer i EC. Jeg må sige både til socialdemokratiet og til regeringen: vi har dokumenteret USAs krigsforbrydelser i Vietnam, vi burde have anerkendt Nordvietnam for længe siden; havde det ikke været rimeligere, hvis vi i dag havde kunnet følge ordlyden i det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning og komme med et ganske klart forslag om anerkendelse af Nordvietnam?

Vi kan godt stemme for det fremsatte dagsordensforslag, fordi vi synes, det er meget, meget vigtigt, at Nordvietnam bliver anerkendt, men jeg vil også føje mig til de andre spørgere og spørge: hvis socialdemokratiet får regeringsmagten, vil man så i denne måned, oktober, som åbenbart er blevet hellig også for hr. Per Hækkerup, fremsætte dette klare forslag om anerkendelse af Nordvietnam uanset Norge og uanset norske skiftende regeringer? Oven på en meget alvorlig situation og i en situation, hvor Danmark faktisk har pådraget sig en international skyld, synes jeg vi må have dette ganske klart frem, hvis ikke det alt for meget skal ligne en andegård.

Kai Moltke: Der er to ting hos et par af de borgerlige ordførere, som fremkalder min bekymring, og som også burde fremkalde den radikale ordførers reaktion. Hr. Poul Schlüter fik ros for af hr. Gert Petersen, at han optrådte ærligt her. I sit første indlæg talte han om, at det ikke kunne være afgørende, om vi som det første NATO-land åbnede forbindelse med Hanoi, og i sit andet indlæg talte hr. Poul Schlüter om vores særlige forpligtelser over for vore forsvarsallierede. Se, nu har dette høje ting i årevis fået den forklaring, at NATO er en regional og regional pagt. Er det de konservatives standpunkt i dag, at vi er bundet til en global NATO-politik, og vil de radikale gå med i en sådan omstilling?

Jeg må sige, at hr. Per Federspiel choke-rede mig ikke mindre ved allerede her at tale om, at hvis vi uden om medlemmerne af fællesmarkedet i dag anerkendte Hanoi,

så fejede vi den europæiske enighed af bordet. Ja men hvad skal det betyde? Vi er ikke medlem af noget fællesmarked. Vi skal have en folkeafstemning om dette spørgsmål, men nu bekender venstres ordfører sig til, at vi allerede er bundet til kun at træffe fælles udenrigspolitiske beslutninger sammen med dem, som vi måske engang kommer til at stå i fællesmarked med, mens regeringens standpunkt hidtil har været, at militær- og udenrigspolitik var noget, vi udelukkende rådførte os med NATO om.

Dernæst om den hellige måned, oktober, som er blevet fremhævet herinde. Jeg skal, da det tilsyneladende er den bedst mulige afgørelse, der kan blive truffet her med sammensætningen i dette ting, sige, at jeg godt kunne støtte og stemme for hr. Per Hækkerups forslag om dagsorden her, men jeg ville mene, det var uanstændigt uden samtidig at advare mod det, der er sagt om, at det skal ikke ske nu, men det skal ske i oktober. Jeg nævnte, at regeringen i Saigon har nyvalg af regimets øverste person, præsidenten, netop i oktober og ikke i september. Er det meningen, at der ingen praktiske tilkendegivelser må komme fra nordisk side, før det mest svindelagtige valg, vi har været vidne til i Sydøstasien, allerede er gennemført? Dette forbehold må jeg tage, når jeg stemmer for det af socialdemokratiet stillede dagsordensforslag. Det er på tide allerede nu at markere forud for præsidentvalgene i Sydvietnam, at vi ikke regner hr. Thieu for Vietnams de facto regering, når den faktiske magt udøves af USAs flyvevåben. Derfor burde det også langt stærkere have været fremhævet, at en betingelse for fred i Vietnam og normalisering af politikken i Vietnam er, at de amerikanske tropper forlader den sydøstasiatiske skueplads inden udgangen af 1971.

Stetter: Det overraskede mig, at hr. Per Hækkerup antydede muligheden af, at jeg kunne sige ét her og noget andet ude i landet. Jeg kan ganske berolige det ærede medlem. Hr. Per Hækkerup har været så venlig at overlade mig referatet fra Folketidendes den 28. august 1971, og jeg konstaterer, at hr. Per Hækkerup ikke har hele svaret med. Jeg vil derfor gerne have lov til at delagtiggøre tinget i, hvad jeg også sagde: